

Dominyo sa Lupa

Ang epekto ng tao sa kalikasan

Adrian Ebens

Dominyo sa Lupa

Ang epekto ng tao sa kalikasan

Para kay Franziska

Inilimbag ng

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.com

Marso 7, 2018

www.maranathamedia-philippines.com

Mga Nilalaman

Tumakbo sa mga Burol!.....	4
Ang Ugnayan ng Tao at Kalikasan	6
Ang Sumpa ng Kasalanan sa Simula	11
Ang Dominyo/Kapangyarihan ng Tao sa Lupa	13
Ang Nawalang Dominyo/ Kapangyarihan	16
Lumakas ang Kapangyarihan ni Satanas Sa Pamamagitan ng Kawalang- Kautusan ng Tao	19
Ang Halimbawa ng Ehipto.....	21
Ang Kahalagahan ng Sabbath.....	27
Ang Tatak ng Diyos	29
Dala ni Kristo ang Sumpa sa Lupa.....	32
Bagyo sa Lawa.....	39
Pagbasa ng Bibliya sa Bagong Balangkas	42

Tumakbo sa mga Burol!

Mula sa edad ng isang bata ay alam ko na ang kuwento ni Daniel dalawa na hinuhulaan ang malaking katapusan ng mundong ito. Ang pagbangon ng apat na pandaigdigang imperyo na sinundan ng paghahati ng sampung kaharian at ang pagtaas ng kapangyarihan ng maliit na sungay upang harapin ang paghatol, idiin sa atin ang kalapitan ng bato na dudurog sa imahen, at itatag ang makalangit na kaharian. Ang mga tema na matatagpuan sa Mateo 24 ay lubos na nakintal sa akin kung saan inilatag ni Jesus ang Kanyang tugon sa tanong na, “ano ang magiging tanda ng iyong pagparito, at ng katapusan ng mundo?”

Mateo 24:7 Sapagka't magsisitindig ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakagutom at lilindol sa iba't ibang dako.

Hindi nalalayo sa aking isipan ang pag-iisip na tumakas sa malalaking bayan patungo sa maliliit na nayon bilang paghahanda sa pagtakbo sa mga burol upang makatakas sa kautusang kamatayan na ipinatupad laban sa mga tumatangging sumunod sa batas na nagpapatupad ng pagdiriwang ng Linggo.

“Wala nang panahon ngayon para sa mga tao ng Diyos na ihit ang kanilang mga pagmamahal o mag-imbak ng kanilang kayamanan sa mundo. Ang panahon ay hindi malayo, kung kailan, tulad ng unang mga alagad, tayo ay mapipilitang humanap ng kanlungan sa mga tiwangwang at mga lugar na nag-iisa. Kung paanong ang pagkubkob sa Jerusalem ng mga hukbong Romano ay naging hudyat ng pagtakas sa mga Kristiyanong Judeano, gayundin ang pagpapalagay ng kapangyarihan sa bahagi ng ating bansa, sa utos na nagpapatupad ng sabbath ng papa, ay magiging isang babala sa atin. Panahon na upang lisanin ang malalaking lungsod, paghahanda sa pag-alis sa mas maliliit para sa mga retiradong tahanan sa mga liblib na lugar sa gitna ng mga bundok. At ngayon, sa halip na maghanap ng mga mamahaling tirahan dito, dapat tayong

maghanda upang lumipat sa isang mas mabuting bansa, kahit isang makalangit. Sa halip na gugulin ang ating mga kayamanan sa kasiyahan sa sarili, dapat tayong mag-aral para makatipid.” -- Testimonies, vol. 5, pp. 464, 465.

Ang bayan ng Diyos ay pinagkalooban ng isang yugto ng panahon sa pangunguna hanggang sa mga huling kaganapang ito upang maging kawangis ni Jesus at tanggapin ang tatak ng Diyos. Ang nagbibigay sa kanila ng panahon upang gawin ito ay ang mga mahalagang anghel na nagpipigil sa hangin ng alitan.

Apocalipsis 7:1-3 At pagkatapos nito ay nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag humihip ang hangin sa lupa, o sa dagat man, o sa anomang punong kahoy. (2) At nakita ko ang ibang anghel na umaakyat mula sa sikatan ng araw, na taglay ang tatak ng Dios na buhay: at siya'y sumigaw ng tinig na malakas sa apat na anghel na pinagkaloobang maipahamak ang lupa at ang dagat, (3) Na nagsasabi, Huwag ninyong ipahamak ang lupa, kahit ang dagat, kahit ang mga punong kahoy, hanggang sa aming matatakan sa kanilang mga noo ang mga alipin ng ating Dios.

Ano nga ba ang nasa apat na hanging ito?

Nakikita ni Juan ang mga elemento ng kalikasan--lindol, bagyo, at alitan sa pulitika-- na kinakatawan ng apat na anghel. Ang mga hanging ito ay nasa ilalim ng kontrol hanggang sa ibigay ng Diyos ang salita na palayain sila. TM 444

Ang Ugnayan ng Tao at Kalikasan

Sa loob ng listahan ng tinatawag ni Ellen White na mga elemento ng kalikasan ay mga bagay na parehong may kaugnayan sa tao at sa paglikha mismo. Malinaw na ang lindol ay isang bagay na direktang nauugnay sa lupa. Ang bagyo ay kadalasang nauugnay sa pareho ngunit ang pampulitikang alitan ay tiyak na isang bagay lamang sa kalikasan ng tao.

Ang mga elemento ba na ito sa paglikha at tao ay magkahiwalay lamang na mga pangyayari na nangyayari nang sabay o may kaugnayan ba sa pagitan ng alitan ng mga tao at ng mga kumbulsyon ng kalikasan? Posible ba na kapag tayo ay nasa kapayapaan sa ating sarili at sa ating mga komunidad na ang lupa mismo ay naiimpluwensyahan sa ilang paraan? Sa kabaligtaran kung tayo ay magkasalungat at magulong sa loob ng ating sarili at sa ating mga relasyon, maaapektuhan din ba nito ang mundo?

Awit 119:165 Dakilang kapayapaan ang tinatamo nila na nagsisiibig ng Iyong kautusan. At sila'y walang kadahilanang ikatitisorod.

Sinasabi ng Bibliya na ang mga umiibig at samakatuwid ay sumusunod sa batas ay makakaranas ng kapayapaan. Ang gayong kapayapaan ay nagmumula lamang sa Espiritu ng Diyos.

Isaias 26:3 Iyong iingatan siya sa lubos na kapayapaan, na ang pag-iisip ay sumasa Iyo: sapagka't siya'y tumitiwala sa Iyo.

Ang kaugnayang ito sa pagitan ng mapayapang Espiritu ng Diyos na may kaugnayan sa pagsunod sa Kautusan ng Diyos ay nagpapakita mismo sa kaunlaran ng kaluluwa.

Awit 1:1-3 Mapalad ang tao na hindi lumalakad sa payo ng masama, Ni tumatayo man sa daan ng mga makasalanan, Ni nauupo man sa upuan ng mga manglilibak. (2) Kundi ang kaniyang kasayahan ay nasa kautusan

ng Panginoon; At sa kautusan Niya nagbubulaybulay siya araw at gabi. (3) At siya'y magiging parang punong kahoy na itinanim sa siping ng mga agos ng tubig, Na nagbubunga sa kaniyang kapanahunan, Ang kaniyang dahon nama'y hindi malalanta; At anumang kaniyang gawin ay giginhawa.

Ginagamit ng Salmista ang mga paglalarawan ng kalikasan upang ilarawan ang kaunlaran na ito. Habang pinupuno ng Espiritu ng Diyos ang kaluluwa, nagbubunga ito ng mabuting nakapagpapalusog na bunga kaya positibong nakakaapekto sa lahat sa paligid niya.

Ang mga pagpapala at sumpa na inilatag sa aklat ng Deuteronomio ay nagpapakita na may direktang kaugnayan sa pagitan ng paglalakad ayon sa Kautusan ng Diyos at ng kasaganaan ng mga pananim, ang katahimikan ng kapaligiran, at ang proteksyon mula sa mababangis na hayop.

Deuteronomio 28:1-12 At mangyayaring kung iyong didingging masakap ang tinig ng Panginoon mong Dios, upang isagawa ang lahat niyang utos na aking iniuutos sa iyo sa araw na ito, ay itataas ka ng Panginoon mong Dios sa lahat ng mga bansa sa lupa: (2) At ang lahat ng pagpapalang ito ay darating sa iyo at aabot sa iyo, kung iyong didinggin ang tinig ng Panginoon mong Dios. (3) Magiging mapalad ka sa bayan, at magiging mapalad ka sa parang. (4) Magiging mapalad ang bunga ng iyong katawan, at ang bunga ng iyong lupa, at ang bunga ng iyong mga hayop, ang karagdagan sa iyong bakahan at ang mga anak ng iyong kawan. (5) Magiging mapalad ang iyong buslo at ang iyong palayok. (6) Magiging mapalad ka sa iyong pagpasok, at magiging mapalad ka sa iyong paglabas. (7) Pasasaktan ng Panginoon sa harap mo ang iyong mga kaaway na nagbabangon laban sa iyo: sila'y lalabas laban sa iyo sa isang daan at tatakas sa harap mo sa pitong daan. (8) Igagawad sa iyo ng Panginoon ang kaniyang pagpapala sa iyong mga kamalig, at sa lahat ng pagpatungan mo ng iyong kamay at pagpapalain ka niya sa lupain na ibinibigay sa iyo ng Panginoon mong Dios. (9) Itatatag ka ng Panginoon

na isang banal na bayan sa kaniya, gaya ng kaniyang isinumpa sa iyo; kung iyong gaganapin ang mga utos ng Panginoon mong Dios, at lalakad ka sa kaniyang mga daan. (10) At makikita ng lahat ng mga bayan sa lupa, na ikaw ay tinawag sa pamamagitan ng pangalan ng Panginoon at sila'y matatakot sa iyo. (11) At ikaw ay pasasaganain ng Panginoon, sa ikabubuti mo, sa bunga ng iyong katawan, at sa bunga ng iyong mga hayop, at sa bunga ng iyong lupa, sa lupain na isinumpa ng Panginoon sa iyong mga magulang upang ibigay sa iyo. (12) Bubuksan ng Panginoon sa iyo ang kaniyang mabuting kayamanan, ang langit, upang ibigay ang ulan sa iyong lupain sa kapanahunan, at upang pagpalain ang buong gawa ng iyong kamay; at ikaw ay magpapahiram sa maraming bansa, at ikaw ay hindi hihiram.

Natural lang na isipin na kapag binabasa ang talatang ito ay sinasabi ng Diyos na “Kung gagawin mo ang tama, bibigyan kita ng isang regalo; Gagantimpalaan kita.” Kung titingnan natin ng mabuti, makikita natin na ang mga pagpapalang dumarating sa lupain ay dumadaloy mula sa kapayapaan na nasa puso ng mga nagmamahal sa batas ng Diyos. Ang batas siyempre ay repleksyon ng katangian ng Diyos. Ang ibigin ang batas ay ang pagkakaroon ng katangian ng Diyos.

Sa pagsasantabi sa batas ng Diyos, hindi alam ng mga tao kung ano ang kanilang ginagawa. **Ang batas ng Diyos ay ang kopya ng Kanyang karakter.** Kinapapalooban nito ang mga prinsipyo ng Kanyang kaharian. Siya na tumatangging tanggapin ang mga prinsipyong ito ay inilalagay ang kanyang sarili sa labas ng daluyan kung saan dumadaloy ang mga pagpapala ng Diyos. COL 305.3

Nakikita mo ba ang pagiging simple ng prosesong ito? Nasa loob ng batas ng Diyos ang mga prinsipyo ng Kanyang kaharian. Kapag tayo ay sumusunod sa mga prinsipyong ito, ang kagalakan, kapayapaan at kagalakan ng puso na dumarating sa atin ay dumadaloy sa lahat ng konektado sa atin. Hindi basta-basta ginagawa ng Diyos ang mabubuting bagay dahil ipinapakita natin na ginagawa natin ang tama. Ang diwa ng

katahimikan sa atin ay dumadaloy sa ating mga pamilya, sa ating mga bukid, at sa ating kapaligiran. Ito ay natural na batas.

Ang epekto ng katangian ng tao sa lupa ay malinaw na inilalarawan ni Isaias sa sumusunod na talata:

Isaias 24:4-6 Ang lupa ay tumatangis at nasisira, ang sanglibutan ay nanghihina at nanglalata, ang mapagmataas na bayan sa lupa ay nanghihina. (5) Ang lupa naman ay nadumhan sa ilalim ng mga nananahan doon; sapagka't kanilang sinalangang ang kautusan, binago ang alituntunin, sinira ang walang hanggang tipan. (6) Kaya't nilamon ng sumpa ang lupa, at silang nagsisitahan doon ay nangasumpungang salarin; kaya't ang mga nananahan sa lupa ay nangasunog, at nangagilan ang tao.

Tingnan ang limang talata mula sa ilang iba't ibang pagsasalin.

Isaias 24:5 (NLT) Ang lupa ay nagdurusa para sa mga kasalanan ng mga tao nito, sapagkat kanilang binaluktot ang mga tagubilin ng Diyos, nilabag ang Kanyang mga batas, at sinira ang Kanyang walang hanggang tipan.

Isa 24:5 (ASV) Ang lupa naman ay nadumhan sa ilalim ng mga naninirahan doon; sapagka't kanilang nilabag ang mga kautusan, nilabag ang mga palatuntunan, sinira ang walang hanggang tipan.

Isa 24:5 (TLB) Ang lupain ay nadungisan ng krimen; binaluktot ng mga tao ang mga batas ng Diyos at nilabag ang Kanyang walang hanggang mga utos.

Ang Walang-hanggang Tipan ay ang planong idinisenyo ng Diyos upang baguhin ang ating mga puso patungo sa Kanya. Sa pamamagitan ng kaloob ng Kanyang Anak, ang ating matigas na puso ay natunaw ng Kanyang pagmamahal at sa pagsisisi sa ating katigasan ay tinatanggap

natin ang Kanyang Espiritu na nagbibigay-daan sa atin na makalakad sa Kanyang batas.

Alam na alam na ang matagal na stres ay masisira ang ating katawan. Ang isang taong natupok sa galit sa huli ay makakasira sa kanyang katawan. Ang matagal na kalungkutan ng pagkakasala o ang bigat ng depresyon ay nakakasira sa ating kalusugan.

Awit 32:1-3 Mapalad siya na pinatawad ang pagsuway, na ang kasalanan ay tinakpan. (2) Mapalad ang tao na hindi pinaparatangan ng kasamaan ng Panginoon, at sa kanyang espiritu ay walang pandaraya. (3) Nang hindi ko ipinahayag ang aking kasalanan, nanghina ang aking katawan sa pamamagitan ng aking pagdaing sa buong araw.

Sinabi ni David na ang kanyang mga buto ay nagsimulang masira sa ilalim ng pasanin ng pagkakasala sa pamamagitan ng paglabag. Ang daing na ito ng kaluluwa ay nakatagpo ng isang eko sa mas malawak na paglikha.

Roma 8:20-22 Sapagka't ang buong nilalang ay nasakop ng kawalang kabuluhan, hindi sa kaniyang kalooban, kundi dahil doon sa sumakop sa kaniya, sa pagasa (21) Na ang buong nilalang naman ay magiging laya mula sa pagkaalipin ng kabulukan sa kalayaang maluwalhati ng mga anak ng Dios. (22) Sapagka't nalalaman natin na ang buong nilalang ay humihibik at nagdaramdam na may kahirapan na kasama natin hanggang ngayon.

Malinaw na sinasabi sa atin ni Pablo na ang buong sangnilikha ay sumailalim sa pagkabigo ngunit hindi sa sarili nitong pagpili. Ito ay inilagay sa pagkaalipin ng kabulukan sa pamamagitan ng mga aksyon ng tao. Kung paanong ang tao ay dumadaing dahil sa kanyang mga kasalanan, gayundin ang lupa ay dumadaing sa ilalim ng karumihan ng mga tao.

Ang Sumpa ng Kasalanan sa Simula

Kung susuriin natin ang kuwento ng pagbagsak ng tao, mas malalaman natin kung paano naapektuhan ang mundo ng mga pag-iisip at pagkilos ng mga tao.

Genesis 3:17-19 At kay Adam ay sinabi, Sapagka't iyong dininig ang tinig ng iyong asawa, at kumain ka ng bunga ng punong kahoy na Aking iniutos sa iyo na sinabi, Huwag kang kakain niyaon; **sumpain ang lupa** dahil sa iyo; kakain ka sa kaniya sa pamamagitan ng iyong pagpapagal sa lahat ng mga araw ng iyong buhay; (18) **Ang isisibol niyaon sa iyo ay mga tinik at mga dawag; at kakain ka ng pananim sa parang;** (19) Sa pawis ng iyong mukha ay kakain ka ng tinapay, hanggang sa ikaw ay mauwi sa lupa; sapagka't diyan ka kinuha: sapagka't ikaw ay alabok at sa alabok ka uuwi.

Mayroong ilang mga elemento sa talatang ito na dapat isaalang-alang.

1. Pakikinig sa boses ng kanyang asawa
2. Ang pagkain mula sa puno
3. Ang sumpa sa lupa na nagdudulot ng mga tinik at dawag
4. Ito ay para sa kapakanan ni Adan

Sa pagpapasakop sa kaniyang asawa laban sa kalooban ng kaniyang Maylalang, naghimagsik si Adan.

1 Corinto 11:3 Datapuwa't ibig kong malaman ninyo, na ang ulo ng bawa't lalake ay si Cristo; at ang ulo ng babae ay ang asawa; at ang ulo ni Kristo ay ang Diyos.

1 Timoteo 2:12-13 (NLT) Hindi ko pinapayagan ang mga babae na magturo sa mga lalaki o magkaroon ng awtoridad sa kanila. Hayaan silang makinig nang tahimik. (13) Sapagkat ginawa ng Diyos si Adan muna, at pagkatapos ay ginawa niya si Eva.

Genesis 2:22 At ang tadyang na kinuha ng Panginoong Dios sa lalake, ay ginawa niyang isang babae, at dinala siya sa lalake.

Si Adan ay inilagay sa posisyon ng pagkaulo sa kaniyang asawa. Siya ay nanggaling sa kanya at natanggap ang kanyang buhay sa pamamagitan niya. Ang babae ay hindi dapat kumuha ng posisyon ng awtoridad upang turuan ang kanyang asawa ngunit ang asawa ay dapat na manalangin at malumanay na pamunuan ang kanyang asawa. Sina Adan at Eva ay ginawa sa ganitong larawan ng Diyos at ng Kanyang Anak. Ito ang Banal na Huwaran.

1 Corinto 8:6 Datapuwa't sa atin ay may isang Dios lamang, ang Ama, na buhat sa Kaniya ang lahat ng mga bagay, at tayo'y sa Kaniya; at isang Panginoong Jesu-Cristo, na sa pamamagitan Niya ang lahat ng mga bagay, at tayo ay sa pamamagitan Niya.

Kung paanong ang Ama ang pinagmumulan at ang Kanyang Anak ang daluyan, gayundin si Adan ang pinagmumulan sa lupa at ang kanyang asawang si Eva, ang daluyan. Para sa higit pa sa paksang ito tingnan ang buklet na Ang Banal na Huwaran ng Buhay. Nang kunin ni Eva ang posisyon ng awtoridad na turuan ang kanyang asawa tungkol sa puno ng kaalaman, binago nito ang kalikasan ng kanilang relasyon. Ang pagkilos ng pagtukso sa kanyang asawa na kainin ang bunga ng puno ay isang gawa ng paghihimagsik. Sa pakikinig sa tinig ng kanyang asawa, tinanggap ni Adan ang paghihimagsik na ito. Nalinlang si Eva ngunit alam na alam ni Adan ang kanyang ginagawa. Ang pagkilos na ito ng paghihimagsik ay agad na lumikha ng isang bagong kaayusan sa mundo [new world order].

Sa ilalim ng sumpa ng kasalanan ang lahat ng kalikasan ay sumaksi sa tao ng katangian at mga resulta ng paghihimagsik laban sa Diyos. **Nang likhain ng Diyos ang tao ay ginawa Niya siyang mamuno sa lupa at sa lahat ng nabubuhay na nilalang. Hangga't nananatiling tapat si**

Adan sa Langit, ang lahat ng kalikasan ay nasasakop sa kanya. Ngunit nang maghimagsik siya laban sa banal na kautusan, ang mga mababang nilalang ay naghimagsik laban sa kanyang pamamahala. Sa gayon ang Panginoon, sa Kanyang dakilang awa, ay magpapakita sa mga tao ng kabanalan ng Kanyang kautusan, at aakayin sila, sa pamamagitan ng kanilang sariling karanasan, upang makita ang panganib na isantabi ito, kahit na sa pinakamaliit na antas. PP 59, 60

Ang Dominyo/Kapangyarihan ng Tao sa Lupa

Dito nakakita tayo ng isang kamangha-manghang bagay. Ang lahat ng nilikha ay sumailalim kay Adan sa simula. Ang kanyang **Dominyo/Kapangyarihan** ay direktang konektado sa kanyang pagpapasakop sa Diyos. Ang koneksyon sa pagitan ng tao at ng lupa ay malinaw na inihayag sa kuwento ng paglikha.

Genesis 2:7 At nilalang ng Panginoong Dios ang tao sa alabok ng lupa, at hiningahan ang kaniyang mga butas ng ilong ng hininga ng buhay; at ang tao ay naging isang buhay na kaluluwa.

Genesis 2:9 At pinatubo sa lupa ng Panginoong Dios ang bawa't punong kahoy na kaaya-aya sa paningin, at mainam na kainin; ang punong kahoy din ng buhay sa gitna ng halamanan, at ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama.

Genesis 1:26-28 At sinabi ng Dios, Lalangin Natin ang tao sa Ating larawan, ayon sa Ating wangis: at magkaroon sila ng **Dominyo/Kapangyarihan** sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa mga hayop, at sa buong lupa, at sa bawa't umuusad, na nagsisiusad sa ibabaw ng lupa. (27) At nilalang ng Dios ang tao ayon sa Kaniyang sariling larawan, ayon sa larawan ng Dios siya nilalang; nilalang Niya sila na lalake at babae. (28) At sila'y binasbasan ng Dios, at sa kanila'y sinabi ng Dios, Kayo'y magpalaanakin, at magpakarami, at

kalatan ninyo ang lupa, at inyong supilin; at magkaroon kayo ng **Dominyo/Kapangyarihan** sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawa't hayop na gumagalaw sa ibabaw ng lupa.

Ang tao ay gawa sa lupa. Siya ay kinuha mula sa lupa. Lahat ng prutas, bulaklak, puno, halaman ay kinuha din sa lupa. Sina Adan at Eva ay binigyan ng **Dominyo/Kapangyarihan** sa nilikha. Ang bersikulo 27 ay nagpapaalala sa atin ng huwaran kung saan nilalang sina Adan at Eva – ang larawan ng Diyos at ng Kanyang Anak.

Matapos likhain ang lupa, at ang mga hayop na naririto, isinagawa ng Ama at Anak ang Kanilang layunin, na idinisenyo bago ang pagbagsak ni Satanas, na likhain ang tao ayon sa Kanilang sariling larawan. Sila ay gumawa nang sama-sama sa paglikha ng lupa at bawat buhay na bagay na naririto. At ngayon sinabi ng Diyos sa Kanyang Anak, "**Lalangin Natin ang tao ayon sa Ating larawan.**" 1SP 24,25

Ang larawang ito ng pinagmulan-daluyan ay nagtataglay ng susi sa mga pagpapalang magdudulot ng pagpaparami ng bunga. Ang pagsupil sa lupa ay dapat gawin sa katulad na prinsipyo na pinatahimik ni Kristo ang bagyo sa dagat.

Marcos 4:39 At gumising Siya, at sinaway ang hangin, at sinabi sa dagat, Pumayapa, tumahimik ka. At humimpil ang hangin, at humusay na totoo ang panahon,

Ang dakilang kalmado sa kaluluwa ni Kristo ay dumating sa paglikha. Bilang pangalawang Adan, ipinamalas ni Kristo ang Kanyang **Dominyo/Kapangyarihan** sa mundo at pinasuko ito sa pamamagitan ng Kanyang mapayapang Espiritu na naaayon sa batas ng Kanyang Ama.

Nang maghimsik si Adan laban sa Diyos at kumain ng bunga, ang mahalagang damit ng liwanag na tumakip kina Adan at Eva ay nawala.

Ito ay isang agarang tanda na inalis ni Adan ang kanyang sarili mula sa pagkakatakip ng Diyos at tumayong hiwalay sa Kanya.

Isang magandang malambot na liwanag, ang liwanag ng Diyos, ang bumalot sa banal na mag-asawa. **Ang damit na ito ng liwanag ay isang simbolo ng kanilang espirituwal na kasuotan ng makalangit na kawalang-kasalanan.** Kung nanatili silang tapat sa Diyos, patuloy pa rin sana itong bumabalot sa kanila. **Ngunit nang pumasok ang kasalanan, pinutol nila ang kanilang kaugnayan sa Diyos, at ang liwanag na nakapaligid sa kanila ay nawala.** Hubad at nahihiya, sinubukan nilang ibigay ang lugar ng makalangit na mga kasuotan sa pamamagitan ng pagtahi ng mga dahon ng igos bilang pantakip. COL 310.4

Sa tuwing tayo ay nagkakasala ay nagpapakita tayo ng espiritu ng paghihimagsik. Ang diwa ng paghihimagsik na ito ay makikita sa lupa. Kapag ang tao ay naghimagsik laban sa Diyos, ang lupa ay naghimagsik laban sa tao. Ang mga pagyanig ng lupa, ang malalakas na agos ng tubig na sumisira sa kanilang mga hangganan at tinatangay ang mga tao at hayop hanggang sa kanilang kamatayan ay mga salamin lamang ng paghihimagsik ng tao. Sa tuwing ang isang bata ay lumalaban sa kanyang mga magulang, ang lupa ay apektado. Sa tuwing ang isang asawang babae ay lumalaban sa kanyang asawang lalaki ang lupa ay naaapektuhan. Sa tuwing inaabuso ng isang asawang lalaki ang kanyang asawa babae at mga anak, ang lupa ay inaabuso at iniimbak ang diwa ng pag-aalsa; mas malaki ang pang-aabuso ng mga tao, mas malaki ang magiging pag-aalsa sa lupa.

Bumalik tayo sa ikatlong punto. Ang mga tinik at dawag ay nagsimulang tumubo sa paglikha. Nilikha ba ng Diyos ang mga ito lalo na upang magdulot ng sakit sa tao? Hindi ang talas ng mga tinik na tumubo sa mga halaman ay salamin lamang ng talas ng dila at diwa ng tao. Ang mas matalas na tao ay lalong tumubo ang mga tinik upang bigyan siya ng babala sa pagtigas ng kanyang puso.

Sa morpolohiya ng halaman, ang mga tinik, gulugod, at mga kirot, at sa mga pangkalahatang istruktura ng spinose (minsang ay tinatawag na spinose mga ngipin o spinose apikal na proseso), ay matigas, matibay na dagdag o pagbabago ng mga dahon, ugat, tangkay o usbong na may matalas, matigas na dulo, at sa pangkalahatang nagsisilbi sa parehong tungkulin: pisikal na pumipigil sa mga hayop na kainin ang materyal ng halaman. https://en.wikipedia.org/wiki/Thorns,_spines,_and_prickles

Ang Diyos ay hindi lumikha ng mga tinik. Ang matigas na mapaghimagsik na espiritu ng tao ay nahulog sa lupa at binago ang malambot at banayad na mga dahon sa isang instrumento ng sakit at kalungkutan. Ang maamong leon, oso at tigre ay napuno na ngayon ng mapaghimagsik na espiritu ng tao at ngayon si Adan at ang Kanyang mga inapo ay matatakot para sa kanilang buhay mula sa mga nilalang na dating nasa ilalim ng kanilang kapangyarihan.

Ang Nawalang Dominyo/ Kapangyarihan

Nang kumain si Adan ng bunga ng Puno ng Kaalaman bilang pagrerebelde laban sa Diyos, binitiwang niya ang kanyang **Dominyo/Kapangyarihan** kay Satanas. Hindi lamang inagaw ng arkong rebeldeng ito ang **Dominyo/Kapangyarihan** nina Adan at Eva kundi maging sa buong lupa.

Patuloy na pinapaalalahanan din sila ng kanilang nawalang Dominyo/Kapangyarihan. Sa mga mababang nilalang na si Adan ay tumayo bilang hari, at hangga't nananatili siyang tapat sa Diyos, kinikilala ng lahat ng kalikasan ang kanyang pamamahala; ngunit **nang siya ay lumabag, ang Dominyo/Kapangyarihan ito ay nawala. Ang espiritu ng paghihimagsik, kung saan siya mismo ang nagbigay ng pasukan, ay lumawak sa buong paglikha ng hayop. Kaya't hindi lamang ang buhay ng tao, kundi ang kalikasan ng mga hayop, ang**

mga puno sa kagubatan, ang damo sa parang, ang mismong hangin na kanyang nalalanghap, lahat ay nagsabi ng malungkot na aral ng kaalaman sa kasamaan. Ed 26.4

Hindi lamang sumailalim ang tao sa **Dominyo/Kapangyarihan** ng manlililang, **ngunit ang lupa mismo, ang Dominyo/Kapangyarihan ng tao, ay inagaw ng kaaway.** Bible Echo Hulyo 15, 1893

Nangangahulugan ito na ang antas kung saan maaaring kontrolin ni Satanas ang mga elemento ng lupa ay direktang nauugnay sa antas ng paghihimagsik ng tao laban sa Diyos. Ang antas ng paghihimagsik na ito ay direktang sinusukat sa pamamagitan ng dami ng pagtutol sa batas ng Diyos. Tulad ng natuklasan natin kanina:

Isaias 24:5 Ang lupa naman ay nadumhan sa ilalim ng mga nananahan doon; sapagka't kanilang sinalangsang ang kautusan, binago ang alituntunin, sinira ang walang hanggang tipan.

Pansining mabuti ang pagkakasunod-sunod ng pahayag na ito sa isang Aklat na tinatawag “Ang Dakilang Tunggalian or The Great Controversy na nagtatapos sa teksto mula sa Isaias 24:5 na sinipi natin.

Gumagawa din si Satanas sa pamamagitan ng mga elemento upang makuha ang kanyang ani ng mga kaluluwang hindi handa. **Pinag-aralan niya ang mga lihim ng mga laboratoryo ng kalikasan, at ginagamit niya ang lahat ng kanyang kapangyarihan upang kontrolin ang mga elemento hangga't ipinahihintulot ng Diyos.** Nang siya ay pahirapan na pahirapan si Job, kung gaano kabilis ang mga kawan at bakahan, mga katulong, mga bahay, mga bata, ay natangay, ang isang problema ay nagtagumpay sa isa pa sa isang sandali. **Ang Diyos ang nagtatanggol sa Kanyang mga nilalang at nagkukulong sa kanila mula sa kapangyarihan ng Maninira. Ngunit ang sanlibutang Kristiyano ay nagpakita ng paghamak sa batas ni Jehova; at gagawin ng Panginoon kung ano ang Kanyang ipinahayag na Kanyang**

gagawin—aalisin Niya ang Kanyang mga pagpapala sa lupa at aalisin ang Kanyang pangangalaga sa mga nagrerebelde sa Kanyang batas at nagtuturo at pipilitin ang iba na gawin din iyon. Si Satanas ang may kontrol sa lahat ng hindi partikular na binabantayan ng Diyos. Paboran at uunlad niya ang ilan upang isulong ang kanyang sariling mga plano, at magdadala siya ng kaguluhan sa iba at aakayin ang mga tao na maniwala na ang Diyos ang nagpapahirap sa kanila.

Habang nagpapakita sa mga anak ng tao bilang isang dakilang manggagamot na makapagpapagaling ng lahat ng kanilang mga karamdaman, siya ay magdadala ng sakit at kapahamakan, hanggang sa ang mataong mga lungsod ay mauwi sa kapahamakan at pagkawasak. **Kahit ngayon ay nasa trabaho siya. Sa mga aksidente at sakuna sa dagat at sa lupa, sa malalaking sunog, sa mabangis na mga buhawi at kakila-kilabot na bagyo, sa mga unos, mga baha, mga bagyo, mga alon, at mga lindol, sa bawat lugar at sa isang libong anyo, si Satanas ay nagsasagawa ng kanyang kapangyarihan. Inalis niya ang nahihinog na ani, at kasunod ang taggutom at pagkabalisa. Siya ay nagbibigay sa hangin ng nakamamatay na bahid, at libu-libo ang namamatay sa pamamagitan ng salot. Ang mga pagbisitang ito ay magiging mas madalas at mapaminsala.** Ang pagkawasak ay mapapasa tao at sa hayop. "Ang lupa ay nananangis at nalalanta," "ang palalong bayan . . . ay nanglulupaypay. Ang lupa naman ay nadumhan sa ilalim ng mga nananahan doon; Isaias 24:4, 5 GC 589,590

Lumakas ang Kapangyarihan ni Satanas Sa Pamamagitan ng Kawalang-Kautusan ng Tao

Si Satanas ang gumagamit ng kanyang kapangyarihan sa pamamagitan ng mga buhawi, lindol, baha at unos. Siya ay nililimitahan ng Diyos sa pamamagitan ng bakod ng proteksyon ng batas. Habang lumalayo ang isang bansa sa batas ng Diyos, mas malaki ang kontrol ni Satanas na magdulot ng pagkawasak sa lupa.

Ang sumpa ng Panginoon ay nasa lupa, sa tao, sa hayop, sa isda sa dagat, at **habang ang paglabag ay nagiging halos pangkalahatan ang sumpa ay hahayaan na maging kasing lapad at kasing lalim ng paglabag** (Letter 59, 1898). – {1BC 1085.9}

Napipilitang alisin ng Diyos ang Kanyang proteksyon sa pamamagitan ng desisyon ng mga tao na tanggihan Siya. Kapag nagpasiya ang mga tao na hadlangan ang Diyos sa kanilang isipan at itinakda ang kanilang mga sarili na salungatin Siya at labanan Siya nang lantaran, iginagalang ng Panginoon ang kanilang desisyon at hinahayaan silang magkaroon ng pinunong pinili nila.

Ang Diyos ay nagpapanatili ng pagtutuos sa mga bansa. Walang maya na nahuhulog sa lupa nang hindi Niya napapansin. Yaong mga gumagawa ng masama sa kanilang kapuwa tao, na nagsasabi, Paano nalalaman ng Dios? balang araw ay tatawagin upang matugunan ang matagal nang ipinagpaliban na paghihiganti. **Sa panahong ito, higit sa karaniwang paghamak ang ipinakita sa Diyos. Ang mga tao ay umabot na sa punto ng kabastusan at pagsuway na nagpapakita na ang kanilang saro ng kasamaan ay halos puno na. Marami ang malapit nang lumampas sa hangganan ng awa.** Sa lalong madaling panahon ipakikita ng Diyos na Siya nga ang Diyos na buhay. **Sasabihin Niya sa mga anghel, "Huwag mo nang labanan si Satanas sa kanyang pagsisikap na lipulin. Hayaang gawin niya ang kanyang masamang hangarin sa mga anak ng pagsuway; sapagka't ang saro ng kanilang**

kasamaan ay puno na. Sila ay sumulong mula sa isang antas ng kasamaan hanggang sa isa pa, pagdaragdag araw-araw sa kanilang katampalasanan. Hindi na ako makikialam upang pigilan ang maninira sa kanyang gawain." Ang oras na ito ay nasa atin. Ang Espiritu ng Diyos ay inaalís sa lupa. **Kapag ang anghel ng awa ay nakatiklop ang kanyang mga pakpak at umalis, gagawin ni Satanas ang masasamang gawain na matagal na niyang gustong gawin. Bagyo at unos, digmaan at pagdanak ng dugo,--sa mga bagay na ito siya ay nalulugod, at sa gayon siya ay nagtitipon sa kanyang ani.** At lubos na malililang ang mga tao sa kanya na ipahahayag nila na ang mga kalamidad na ito ay bunga ng paglapastangan sa unang araw ng linggo. Mula sa mga pulpito ng mga sikat na simbahan ay maririnig ang pahayag na ang mundo ay pinarurusahan dahil ang Linggo ay hindi pinararangalan ayon sa nararapat. At hindi ito mangangailangan ng malaking kahabaan ng imahinasyon para paniwalaan ito ng mga tao. Sila ay ginagabayan ng kaaway, at samakatuwid ay nakarating sila sa mga konklusyon na ganap na mali. RH, Setyembre 17, 1901

Kaya mayroong malinaw na koneksyon sa pagitan ng katampalasanan ng tao at ng mga kalamidad ng kalikasan na sumisira. Nakalulungkot na maraming tao ang naniniwala na ang Diyos ang personal na sumisira sa mga makasalanang pamamagitan ng lindol, apoy at baha. Ngunit kapag ang mga tao ay namatay sa labis na dosis ng droga, o mula sa paggamit ng alak o sigarilyo, walang sinisipi ang Diyos para dito. Nauunawaan na kung lalabag ka sa mga batas ng iyong katawan, mamamatay ka. Ang parehong batas na ito ay naaangkop sa natural na mundo dahil ang mundo ay direktang naiimpluwensyahan ng espiritu ng mga tao na nabubuhay sa mundo.

Sa ilalim ng dapat na karunungan ng mga tao, ang kalikasan ay inilagay kung saan siya ay naging isang mapanirang ahensya. Ang mabubuting bagay na ibinigay sa tao para lamang pagpalain siya ay ginawang sumpa. Sa pamamagitan ng paggamit ng alak at inuming nakakalasing ang mga tao ay nagiging alipin ng gana. Ang Diyos ay hindi

nakikialam at gumagawa ng isang himala upang gawing mabuti ang kasamaan; sapagkat **inilagay Niya ang lahat ng kalikasan sa ilalim ng Kanyang mga walang hanggang batas.** Huwag magkaroon ng kapayapaan sa masasama, sabi Niya. Hayaan ang lahat ay makipagdigma sa kanya. At ang kalikasan ay tumugon, "Walang mangyayari." **Kung kukunin ng tao ang kanyang sarili sa kanyang sariling mga kamay, upang gawin sa kanyang sarili ang kanyang gusto, kung siya ay gagawa laban sa Diyos at kalikasan, ang kanyang mga indulhensiya ay magiging mga kasangkapan ng kamatayan para sa kanya.** 3MR 344.2

Ang Halimbawa ng Ehipto

Ganito mismo ang mga salot na bumagsak sa Ehipto. Ang paglabag sa mga batas ng kalikasan ay nagiging sanhi ng pagbagsak ng mga salot sa bansang ito.

Sa ilalim ng kamay ng Diyos, ang kalikasan ay naglilingkod laban sa mga lumalabag sa mga batas ng Diyos. Hawak niya ang kanyang mga mapanirang elemento sa kanyang dibdib hanggang sa oras na sila ay susugod upang sirain ang tao at dalisayin ang lupa. **Nang suwayin ni Faraon ang Diyos sa pamamagitan nina Moises at Aaron na nagsasabing, "Sino ang Panginoon na dapat kong sundin ang Kanyang tinig... ? Hindi ko kilala ang Panginoon, ni pababayaan ko man ang Israel," ipinahayag ng kalikasan ang kanyang pakikiramay sa kanyang napinsalang Lumikha,** at nakipagtulungan kasama ng Diyos upang ipaghiganti ang insulto kay Jehova. **Ang buong Ehipto ay naging tiwangwang dahil sa matigas na pagtutol ni Paraon.** -- Liham 209, 1899.

Hindi personal na winasak ng Diyos ang Ehipto. Talagang ipinadala Niya si Moises upang umapela kay Paraon na hayaan silang magsagawa ng isang piging.

Exodo 5:1-3 At pagkatapos nito, si Moises at si Aaron ay nagsipasok, at sinabi kay Faraon, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, Bayaan mong ang aking bayan ay yumaon upang ipagdiwang nila ako ng isang kapistahan sa ilang. (2) At sinabi ni Faraon, Sino ang Panginoon na aking pakikinggan ang kaniyang tinig, upang pahintulutan kong yumaon ang Israel? Hindi ko nakikilala ang Panginoon at saka hindi ko pahihintulutang yumaon ang Israel. (3) At kanilang sinabi, Ang Dios ng mga Hebreo ay nakipagtagpo sa amin; pahintulutan mo nga kaming maglakbay na tatlong araw sa ilang, at maghain sa Panginoon naming Dios, baka hulugan niya kami ng salot o ng tabak.

Ano ang napakahalaga sa pagdaraos ng isang kapistahan na dapat maiwasan ang pagbagsak ng mga salot sa Ehipto?

Lev. 26:1-6 Huwag kayong gagawa para sa inyo ng mga diosdiosan, ni magtatayo kayo ng larawang inanyuan o haligi, ni huwag kayong maglalagay ng batong inanyuan sa inyong lupain, upang inyong yukuran yaon: sapagka't Ako ang Panginoon ninyong Dios. (2) **Inyong ipangingilin ang Aking mga Sabbath, at inyong igagalang ang Aking santuario: Ako ang Panginoon.** (3) **Kung lalakad kayo ng ayon sa Aking mga palatuntunan at iingatan ninyo ang Aking mga utos, at inyong tutuparin:** (4) **Ay maglalagpak nga Ako ng ulan sa kapanahunan,** at ang lupain ay pakikinabangan, at ang mga kahoy sa parang ay magbubunga. (5) At ang inyong paggiik ay aabot hanggang sa pagaani ng mga ubas, at ang pagaani ng ubas ay aabot sa paghahasik: at kakanin ninyo ang inyong pagkain na sagana, at tatahan kayong tiwasay sa inyong lupain. (6) **At magbibigay Ako ng kapayapaan sa lupain, at mahihiga kayo, at walang katatakutan kayo:** at Aking papawiin sa lupain ang mababangis na hayop, ni hindi dadaanan ang inyong lupain sa tabak.

Ang pista na inutusang ipagdiwang ng Israel ay ang Paskuwa at Pista ng Tinapay na Walang Lebadura. Kung pag-aaralan mong mabuti ang mga

handog na ibinigay sa panahon ng mga kapistahan ay mapapansin mo ang isang bagay na lubhang kawili-wili. Ang dami ng harina at langis ay matatagpuan sa Mga Bilang kabanata 28 at 29.

Handog	Harina	Langis
Araw-araw	4.4kgs	1.8 ltrs
Sabbath	8.8kgs	3.6 ltrs
Bagong Buwan	37.4kgs	15.3 ltrs
Tinapay na Walang Lebadura	266.2kgs (30 x Sab. Mga handog)	359.2 ltrs
Mga Kapistahan sa Ikapitong Buwan	869kgs (~100x Sab. Mga handog)	359.2 ltrs

Ang harina at mantika ay pinaghalo upang maging tinapay na walang lebadura. Ang tinapay na ito ay isang simbolo ni Kristo at ang presensya ng Kanyang Espiritu na dumarating sa mga panahong ito ng kaginhawahan, Mga Gawa 3:19. Para sa higit pang mga detalye tungkol dito mangyaring basahin ang Balong ng Sabbath at Buhay na Tinapay mula sa Langit or *Sabbath Fountain and Living Bread from Heaven*.

Kung pinahintulutan ni Faraon si Moises at Israel na pumunta at ipagdiwang ang kapistahan, magkakaroon sila ng malaking pagpapala ng Espiritu. Ang pagpapalang ito ay magpapasuko sa mga puso ng mga tao at may direktang epekto sa lupain. Sa pamamagitan ng pagpapala ng Sabbath, nasabi sana ng Panginoon sa mapanghimagsik na lupa – “manahimik ang kapayapaan.”

Bakit naghimagsik ang lupa? Ang Ehipto ay tumanggap ng pagkakataong makilala ang tunay na Diyos sa pamamagitan ng ministryo ni Jose ilang daang taon ang nakalipas. Sa halip na kilalanin ang katotohanang Diyos ay ginawa nila ang mga sumusunod:

Roma 1:18-23 Sapagka't ang poot ng Dios ay nahahayag mula sa langit laban sa lahat na kasamaan at kalikuan ng mga tao, na mga sinasawata ang katotohanan ng kalikuan; (19) **Sapagka't ang nakikilala tungkol sa Dios ay hayag sa kanila; sapagka't ito'y ipinahayag ng Dios sa kanila.** (20) Sapagka't ang mga bagay Niyang hindi nakikita buhat pa nang lalangin ang sanglibutan ay nakikitang maliwanag, sa pagkatanto sa pamamagitan ng mga bagay na ginawa Niya, maging ang walang hanggan Niyang kapangyarihan at pagka Dios; upang sila'y walang madahilan: (21) **Sapagka't kahit kilala nila ang Dios, Siya'y hindi niluwalhati nilang tulad sa Dios, ni pinasalamat;** kundi bagkus niwalang kabuluhan sa kanilang mga pagmamatuwid at ang mangmang nilang puso ay pinapagdilim. (22) **Ang mga nangagmamarunong ay naging mga mangmang,** (23) **At pinalitan nila ang kaluwalhatian ng Dios na hindi nasisira, ng isang katulad ng larawan ng tao na nasisira, at ng mga ibon, at ng mga hayop na may apat na paa, at ng mga nagsisigapang.**

Ang Ehipto ay lubusang pumasok sa idolatriya at sumamba sa marami sa mga nilalang at bagay ng kalikasan. Pangalawa, naging baliktad ang Egypt sa kanilang mga gana. Ipinaliwanag ni Pablo ang pagkakasunod-sunod na ito habang nagpapatuloy siya sa Roma 1.

Roma 1:24-27 Dahil dito'y sa karumihan ng mga pita ng kanilang mga puso ay ibinigay sila ng Dios sa kahalayan, upang alisan nila ng puri ang kanilang mga katawan sa kanikanilang sarili: (25) Sapagka't pinalitan nila ang katotohanan ng Dios ng kasinungalingan, at sila'y nagsisamba at nangaglingkod sa nilalang kay sa Lumalang, na siyang pinupuri magpakailan man. Siya nawa. (26) **Dahil dito'y ibinigay sila ng Dios sa mga mahahalay na pita: sapagka't pinalitan ng kanilang mga babae ang katutubong kagamitan niyaong nalalaban sa katutubo:** (27) **At gayon din naman ang mga lalake, na nang iwan na ang katutubong kagamitan sa mga babae, ay nangagingas sa kanilang karumihan ng pita ang isa't isa, na gumagawa ng kahalayan ang mga lalake sa**

mga kapuwa lalake, at tumatanggap sa kanilang sarili ng kagantihan ng kanilang pagkakamali.

Ang idolatriya ay humahantong sa baluktot na sekswalidad. Ang pangangalunya, homoseksuwalidad, pedophilia [sekswal na damdaming nakadirekta sa mga bata] at bestialidad [pakikipagtalik sa pagitan ng isang tao at isang hayop] ay mga gawi na direktang nakakaapekto sa mundo.

Lev.18:3 Huwag kayong gagawa ng gaya ng ginawa sa lupain ng Egipto na inyong tinahanan: at huwag din kayong gagawa ng gaya ng ginagawa sa lupain ng Canaan, na pinagdadalhan ko sa inyo: ni huwag kayong lalakad ng ayon sa mga palatuntunan nila.

Ano ang mga bagay na ipinag-utos ng Panginoon sa Israel na huwag gawin na ginagawa ng mga bansang ito?

1. Insesto [ang mga pakikipagtalik na relasyon sa pagitan ng mga taong inuuri bilang masyadong malapit na nauugnay [pamilya] sa pag-aasawa sa isa't isa]. Levitico 18:6-18
2. Ang pakikipagtalik sa panahon ng regla ng babae. Levitico 18:19
3. Pangangalunya [boluntaryong pakikipagtalik sa pagitan ng isang may-asawa at isang taong hindi niya asawa]. Levitico 18:20
4. Pag-aalay ng kanilang mga anak sa mga diyus-diyosan. Levitico 18:21
5. Homoseksuwalidad [ang kalidad o katangian ng pagiging pakikipagtalik na naaakit lamang sa mga tao ng sariling kasarian: babae't babae; lalaki't lalaki]. Levitico 18:22
6. bestialidad [pakikipagtalik sa pagitan ng isang tao at isang hayop]. Levitico 18:24

Ito ang mga gawain ng Ehipto gaya ng ipinahiwatig sa Lev 18:3. Ang mga gawaing ito ay bunga ng kanilang idolatriya gaya ng ipinahiwatig sa Roma 1. Ano ang pinagsamang resulta ng mga bagay na ito?

Lev.18:25 At nadumhan ang lupain: kaya't Aking dinadalaw ang kasamaang iyan diyan, **at ang lupain din ang nagluluwa sa mga tumatahan diyan.**

Paano isinuka ng lupa ang mga naninirahan? Sa pamamagitan ng mga salot na dumating sa kanila. Ang mga Israelita ay hindi malaya sa ilan sa mga ginagawa ng Ehipto, ang ilan sa kanila ay sumasamba sa mga huwad na diyos at nakikibahagi sa kanilang mga ritwal.

Maraming taon na ang mga anak ni Israel ay naging alipin sa mga Ehipsiyo. Ilang pamilya lamang ang bumaba sa Ehipto, ngunit sila ay naging isang malaking pulutong. At dahil **napapaligiran ng idolatriya, marami sa kanila ang nawalan ng kaalaman sa tunay na Diyos at nakalimutan ang Kanyang batas. At nakipagkaisa sila sa mga Ehipsiyo sa kanilang pagsamba sa araw, buwan, at mga bituin, gayundin sa mga hayop at mga larawan, na gawa ng mga kamay ng mga tao.** SR 112.1

Sa pamamagitan ng lahat ng mga kasuklam-suklam na ito ay nagawang kontrolin ni Satanas ang mga elemento at handa siyang sirain ang Ehipto at ang mga Israelita nang sama-sama. Sinubukan ni Moises na turuan ang Israel na bumalik sa pangangilin ng mga Sabbath.

Sa kanilang pagkaalipin ang mga Israelita ay medyo nawalan ng kaalaman sa batas ng Diyos, at sila ay lumisan sa mga tuntunin nito. **Ang Sabbath ay karaniwang binalewala, at ang mga pag-aatas ng kanilang mga tagapangasiwa ay naging dahilan upang ang pangangilin nito ay tila imposible.** Ngunit ipinakita ni Moises sa kanyang mga tao na ang pagsunod sa Diyos ang unang kondisyon ng pagpapalaya; at ang mga pagsisikap na ginawa upang maibalik **ang pangangilin ng Sabbath ay naunawaan ng mga nang-aapi sa kanila.** PP 258

Ang Kahalagahan ng Sabbath

Pinukaw ni Satanas ang galit ni Faraon nang magsimulang ipagdiwang ng Israel ang Sabbath at kaya ginawa niya silang gumawa ng mga laryo na walang dayami.

Exo.5:5-7 At sinabi ni Faraon, Narito, ang mga tao sa lupain ay marami na ngayon, at inyong pinapagpapahinga sila sa mga atang sa kanila. (6) At ng araw ring yaon ay nagutos si Faraon sa mga tagapagpaatag sa bayan at sa kanilang mga puno, na sinasabi, (7) Huwag na ninyong bibigyan ang bayan, ng dayami sa paggawa ng laryo, na gaya ng dati: sila ang pumaroon at magtipon ng dayami sa ganang kanilang sarili.

Sa pamamagitan ng pangingingilin ng Sabbath at mga kapistahan, isang paraan ang ibinigay upang dalhin ang Espiritu ni Kristo (na siyang Panginoon ng Sabbath, Matt 12:8) upang supilin ang paghihimagsik na nakaimbak sa kalikasan at muling pakalmahin ito.

Exo. 5:3 At kanilang sinabi, Ang Dios ng mga Hebreo ay nakipagtagpo sa amin; pahintulutan mo nga kaming maglakbay na tatlong araw sa ilang, at maghain sa Panginoon naming Dios, baka hulugan niya kami ng salot o ng tabak.

Nakikita natin ang kumbinasyon ng taggutom at espada na nakalista. Ang paggamit ng espada ay nagmumula sa napukaw na pagnanasa sa loob ng tao. Dumarating ang salot bilang resulta ng paghihimagsik ng tao laban sa batas ng Diyos.

Ang Sabbath mismo ay nagpapakita sa atin ng koneksyon sa pagitan ng tao at ng lupa sa pamamagitan ng Sabbath para sa Lupa na magaganap tuwing pitong taon.

Lev.25:3-5 Anim na taong hahasikan mo ang iyong bukid, at anim na taong kakapunin mo ang iyong ubasan, at titipunin mo ang bunga

ng mga iyan; (4) Datapuwa't sa ikapitong taon ay magiging sabbath na takdang kapahingahan sa lupain, sabbath sa Panginoon: huwag mong hahasikan ang iyong bukid, ni kakapunin ang iyong ubasan. (5) Yaong tumubo sa sarili sa iyong inaanihan ay huwag mong aanihin, at ang mga ubas ng iyong ubasan na hindi nakapon ay huwag mong titipunin: magiging taong takdang kapahingahan sa lupain.

Ang tao at ang kanyang mga hayop (baka, asno) ay dapat magpahinga tuwing ikapitong araw at ang lupa ay magpapahinga tuwing ikapitong taon bilang repleksyon ng pagpapahinga ng tao. Kaya ang mismong **prinsipyo ng Sabbath** ay nagsasabi sa atin na mayroong **prinsipyo ng pahinga** hindi lamang para sa tao kundi pati na rin sa mga hayop at sa lupa mismo.

Sa mga huling araw ng kasaysayan ng lupa ay magkakaroon ng pag-uulit ng mga aspeto ng kasaysayan ng Ehipto. Magkakaroon muli ng mga salot na babagsak sa lupa. Sa pagkakataong ito ay magiging pito na sila. Tingnan ang Apocalipsis 16.

Tulad noong mga araw ni Moises, ang Sabbath ay ipapakita bilang daluyan ng pagpapala ng Diyos upang dalhin ang Espiritu ni Kristo upang supilin ang lupa. Napapansin natin ang pagkakasunod-sunod ng mga pangyayaring nagaganap sa panahong ito.

Nakita ko na may mga anak ang Diyos na hindi nakakakita at nangilin ng Sabbath. Hindi nila tinanggihan ang liwanag dito. At sa pagsisimula ng panahon ng kabagabagan, **napuspos tayo ng Espiritu Santo nang humayo tayo at ipinahayag ang Sabbath nang mas ganap. Ito ay nagpagalit sa mga simbahan at nominal na mga Adventist,** [gaya ng galit ni Faraon] **dahil hindi nila mapabulaanan ang katotohanan ng Sabbath.** At sa panahong ito ay nakita ng lahat ng mga pinili ng Diyos na nasa atin ang katotohanan, at sila ay lumabas at nagtiis ng pag-uusig kasama natin. Nakita ko **ang tabak, taggutom, salot, at malaking kaguluhan sa lupain.** [gaya ng sinabi ni Moises kay Faraon – Ex 5:3]

Inakala ng masasama na dinala natin sa kanila ang mga kahatulan, at sila'y tumindig at nagsanggunian upang alisin sa atin ang lupa, na iniisip na kung magkagayo'y mananatili ang kasamaan.

Sa panahon ng kabagabagan lahat tayo ay tumakas mula sa mga ciudad at nayon, ngunit hinabol ng masasama, na pumasok sa mga bahay ng mga banal na may tabak. Itinaas nila ang espada upang patayin tayo, ngunit ito ay nabali, at nahulog na walang kapangyarihan tulad ng dayami. Pagkatapos tayong lahat ay umiiyak araw at gabi para sa kaligtasan, at ang daing ay umabot sa harap ng Diyos. Sumikat ang araw, at tumigil ang buwan. Ang mga batis ay tumigil sa pag-agos. Madilim at mabibigat na ulap ang bumungad sa isa't isa. Ngunit may isang malinaw na lugar ng nakatagong kaluwalhatian, kung saan nanggaling ang tinig ng Diyos na gaya ng maraming tubig, na yumanig sa langit at sa lupa. Bumukas at sumara ang langit at nagkagulo. Ang mga bundok ay yumanig tulad ng isang tambo sa hangin, at naglabas ng mga bato sa paligid. Ang dagat ay kumulo na parang palayok at naghagis ng mga bato sa lupa. At habang sinasabi ng Diyos ang araw at oras ng pagdating ni Jesus at ibinigay ang walang hanggang tipan sa Kanyang mga tao, nagsalita Siya ng isang pangungusap, at pagkatapos ay huminto, habang ang mga salita ay lumiligid sa buong mundo. EW 33,34

Ang Tatak ng Diyos

Ibinabalik po tayo nito sa gawain ng mga anghel po sa Apocalipsis 7.

Apocalipsis 7:1-3 At pagkatapos nito ay nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag humihip ang hangin sa lupa, o sa dagat man, o sa anomang punong kahoy. (2) At nakita ko ang ibang anghel na umaakyat mula sa sikatan ng araw, na taglay ang tatak ng Dios na buhay: at siya'y sumigaw ng tinig na malakas sa apat na anghel na pinagkaloobang maipahamak ang lupa at ang dagat, (3) **Na nagsasabi, Huwag ninyong**

ipahamak ang lupa, kahit ang dagat, kahit ang mga punong kahoy, hanggang sa aming matatakan sa kanilang mga noo ang mga alipin ng ating Dios.

Ano po ang Tatak ng Diyos?

Apocalipsis 14:1 At tumingin ako, at narito, ang Cordero ay nakatayo sa bundok ng Sion, at ang kasama niya'y isang daan at apat na pu't apat na libong may pangalan niya, at **pangalan [karakter] ng kaniyang Ama, na nasusulat sa kanikaniyang noo.**

Saan po matatagpuan ang katangian ng Diyos?

Sa pagsasantabi sa batas ng Diyos, hindi alam ng mga tao kung ano ang kanilang ginagawa. **Ang batas ng Diyos ay ang kopya ng Kanyang karakter.** Nilalaman nito ang mga prinsipyo ng Kanyang kaharian COL 305

Ano po ang tanda o tatak ng Diyos sa loob po ng kautosan na naghahayag ng Kanyang pagmamay-ari po sa kanila?

Ezek.20:20 At inyong ipangilin ang **Aking mga Sabbath; at mga magiging tanda** sa Akin at sa inyo, **upang inyong maalaman na Ako ang Panginoon ninyong Dios.**

Ang halaga ng Sabbath bilang isang paraan ng edukasyon ay hindi matantya. **Anuman sa atin ang angkinin ng Diyos mula sa atin, Siya ay muling nagbabalik, pinayaman, nagbagong-anyo, kasama ang Kanyang sariling kaluwalhatian [karakter].** Ang ikasampung bahagi na Kanyang inangkin mula sa Israel ay nakatuon sa pangangalaga sa mga tao, sa maluwalhating kagandahan nito, ang huwaran ng Kanyang templo sa langit, ang tanda ng Kanyang presensya sa lupa. **Kaya't ang bahagi ng ating panahon na Kanyang inaangkin ay ibinibigay muli sa atin, dala ang Kanyang pangalan at tatak. "Ito ay isang tanda,"** sabi Niya,

"sa pagitan Ko at sa iyo; ... upang malaman ninyo na Ako ang Panginoon;" dahil "sa anim na araw ginawa ng Panginoon ang langit at lupa, ang dagat, at ang lahat ng nandoon, at nagpahinga sa ikapitong araw: kaya't pinagpala ng Panginoon ang araw ng Sabbath, at pinabanal." Exodo 31:13; 20:11. **Ang Sabbath ay tanda ng malikhain at tumutubos na kapangyarihan; itinuturo nito ang Diyos bilang pinagmumulan ng buhay at kaalaman;** ginugunita nito ang unang kaluwalhatian ng tao, at sa gayon ay nagpapatotoo sa layunin ng Diyos na muling likhain tayo sa Kanyang sariling larawan. {Ed 250.1}

Ang Sabbath ang magiging dakilang pagsubok ng katapatan, sapagkat ito ang punto ng katotohanan na lalong pinagtatalunan. Kapag ang huling pagsubok ay dadalhin sa mga tao, kung gayon ang linya ng pagkakaiba ay iguguhit sa pagitan ng mga naglilingkod sa Diyos at sa mga hindi naglilingkod sa Kanya. Habang ang pangingilin sa huwad na sabbath bilang pagsunod sa batas ng estado, salungat sa ikaapat na utos, ay magiging isang pag-amin ng katapatan sa isang kapangyarihan na salungat sa Diyos, **ang pag-iingat ng tunay na Sabbath, sa pagsunod sa Utos ng Diyos, ay isang katibayan ng katapatan sa Lumikha.** Habang ang isang uri, sa pamamagitan ng pagtanggap sa tanda ng pagpapasakop sa makalupang kapangyarihan, ay tumatanggap ng marka ng hayop, ang isa naman ay pumipili ng **tanda ng katapatan sa banal na awtoridad, ay tumatanggap ng tatak ng Diyos.** {GC 605.2}

Ang selyo ng Diyos ay ang kapunuan ng Kanyang Espiritu na nagbabago sa katangian ng mananampalataya. Ang prosesong ito ay malapit na nauugnay sa Sabbath dahil ito ang araw kung saan ang kapuspusan ng Espiritu ng Diyos ay ibinigay upang pabanalin ang Kanyang mga tao.

Dala ni Kristo ang Sumpa sa Lupa

Ano ang nagbibigay-daan sa mga anghel na pigilan ang hangin ng alitan? Upang masagot ito kailangan nating bumalik sa mga unang simbolo ng sumpa na ipinakita sa kalikasan.

Genesis 3:17-18 At kay Adam ay sinabi, Sapagka't iyong dininig ang tinig ng iyong asawa, at kumain ka ng bunga ng punong kahoy na aking iniutos sa iyo na sinabi, Huwag kang kakain niyaon; sumpain ang lupa dahil sa iyo; kakain ka sa kaniya sa pamamagitan ng iyong pagpapagal sa lahat ng mga araw ng iyong buhay; (18) **Ang isisibol niyaon sa iyo ay mga tinik at mga dawag; at kakain ka ng pananim sa parang;**

Hindi aksidente na habang si Kristo ay nakatayo sa harapan ni Pilato, Siya ay nakasuot ng koronang tinik.

Juan 19:1-5 Nang magkagayon nga'y tinangnan ni Pilato si Jesus, at Siya'y hinampas. (2) **At ang mga kawal ay nangagkamakama ng isang putong na tinik, at ipinutong sa Kaniyang ulo, at Siya'y sinuutan ng isang balabal na kulay-ube;** (3) At sila'y nagsilapit sa Kaniya, at nangagsabi, Magalak, Hari ng mga Judio! at Siya'y kanilang pinagsuntukanan. (4) At si Pilato ay lumabas na muli, at sa kanila'y sinabi, Narito, Siya'y inilabas ko sa inyo, upang inyong matalastas na wala akong masumpungang anomang kasalanan sa Kaniya. (5) **Lumabas nga si Jesus, na may putong na tinik at balabal na kulay-ube.** Sa kanila'y sinabi ni Pilato, Narito, ang tao!

Dala ni Kristo ang sumpa na dumating sa mundong ito.

Galacia 3:13 **Sa sumpa ng kautusan ay tinubos tayo ni Cristo, na naging sumpa sa ganang atin;** sapagka't nasusulat, Sinusumpa ang bawa't binibitay sa punong kahoy:

Sa sandaling ang espiritu ng paghihimagsik sa puso ni Adan ay nagsimulang bumagsak sa lupa, kinuha ni Kristo sa Kanyang sarili ang sumpa. Isinuot Niya ang koronang tinik mula sa pagkahulog ng tao. Siya ay pinatay mula sa pagkakatatag ng mundo. Apocalipsis 13:8

Si Kristo ay iniharap sa mga tao lamang bilang ang ipinako sa krus na Manunubos; at yamang ang dapat iligtas ng mga tao ay ang sumpa, Siya ay itinakda bilang nagdadala ng sumpa. **Saanman mayroong anumang sumpa, naroon si Kristo na nagdadala nito. Nakita na natin na dinala ni Kristo, at dinadala pa rin, ang ating sumpa, dahil dinadala Niya ang ating kasalanan. Dinadala din Niya ang sumpa ng lupa mismo, sapagkat dinala Niya ang koronang tinik, at ang sumpa na binibigkas sa lupa ay, "Mga tinik din at dawag ang ilalabas nito." Genesis 3:18. Kaya't ang buong sangnilikha, na ngayon ay dumadaing sa ilalim ng sumpa, ay tinubos sa pamamagitan ng krus ni Kristo.** Roma 8:19-23. E.J. Waggoner, The Glad Tidings (1900) p 120.

Nagsisimula na ba tayong maunawaan ang laki ng krus ni Kristo? Ang espiritu ng paghihimagsik kay Adan ay agad na sisira sa lahat ng bagay sa Halamanan ng Eden maliban kung dinala ni Kristo ang sumpa at kinuha ang mga tinik ng kalikasan ni Adan sa Kanyang sarili.

Habang nasasaksihan nila sa nalalaglag na bulaklak at nalalagas na dahon ang mga unang palatandaan ng pagkabulok, **si Adan at ang kanyang kasama ay nagluksa nang mas malalim kaysa sa mga tao ngayon na nagdadalamhati sa kanilang mga patay.** Ang pagkamatay ng mahihina, maselan na mga bulaklak ay talagang isang sanhi ng kalungkutan; ngunit nang ang mga mabubuting punungkahoy ay nagtanggag ng kanilang mga dahon, ang tanawin ay nagdulot ng matingkad sa **isip ng mahigpit na katotohanan na ang kamatayan ay bahagi ng bawat buhay na bagay.** PP 62.1

Nang kainin ni Adan ang bunga ng puno, nalanghap niya ang espiritu ni Satanas na puno ng poot kay Kristo. Nang hindi lubusang nauunawaan ang kaniyang kalagayan, nasa puso niya ang mga hilig ng isang mamamatay-tao. Ang kanyang puso ay may pagkapoot sa Diyos sa pamamagitan ng kanyang pagtutol sa Batas ng Diyos.

Roma 8:7 Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios; sapagka't hindi napasasaklaw sa kautusan ng Dios, ni hindi nga maaari:

Laking gulat ni Adan na hilingin na kunin ang buhay ng isang tupa. Ito ang tanging paraan upang ipakita kay Adan ang tunay na kalagayan ng kanyang kalagayan. Hindi ninanais ng Diyos ang hain at handog para sa kasalanan (Awit 40:6) ngunit kailangan Niyang maunawaan ni Adan ang buong lawak ng kanyang kalagayan upang makapagsisi siya.

Tiniyak ng mga binhi ng kamatayan sa loob ni Adan na ang kamatayan ang magiging tiyak na resulta ng bawat nabubuhay na bagay. Ito ay sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan sa lupa na ang lupa ay mamamatay. Upang mapangalagaan ang magandang Hardin na tahanan nina Adan at Eva, kinailangang alisin ng Panginoon si Adan mula rito. Ang pagpapatapon ay hindi isang parusang aksyon ng Diyos bilang paghihiganti; ito ay ang pag-ibig ng Diyos para kay Adan na nais Niyang pangalagaan ang Hardin para sa kanya.

Dahil sa kagalakan, minamasdan niya ang mga punong dati niyang kaluguran--ang mismong mga puno na ang bunga ay siya mismo ang nagtipon sa mga araw ng kanyang kawalang-kasalanan at kagalakan. **Nakikita niya ang mga baging na sinanay ng sarili niyang mga kamay, ang mismong mga bulaklak na dati niyang gustong alagaan. Naiintindihan ng kanyang isip ang realidad ng eksena; naiintindihan niya na ito nga ang Eden na naibalik, mas kaibig-ibig ngayon kaysa noong siya ay pinalayas dito.** Inakay siya ng Tagapagligtas sa puno ng buhay at pumitas ng maluwalhating bunga at inanyayahan siyang

kumain. Tumingin siya sa paligid niya at nakita niya ang isang pulutong ng kanyang pamilya na tinubos, nakatayo sa Paraiso ng Diyos. **Pagkatapos ay inihagis niya ang kanyang kumikinang na korona sa paanan ni Jesus at, bumagsak sa Kanyang dibdib, niyakap ang Manunubos.** Hinawakan niya ang ginintuang alpa, at ang mga arko ng langit ay umaalingawngaw sa matagumpay na awit: "Karapat-dapat, karapat-dapat, karapat-dapat ang Kordero na pinatay, at muling nabuhay!" **Tinanggap ng pamilya ni Adan ang hirap at inihagis ang kanilang mga korona sa paanan ng Tagapagligtas habang sila ay nakayuko sa Kanya bilang pagsamba.** GC 648.1

Kung pinahintulutan si Adan na manatili sa Hardin, ang malinis na kapaligiran ng Hardin ay nasira. Kaya't sa pag-ibig, kinuha siya ng Tagapagligtas mula sa Hardin upang mapanatili ito para sa kanya sa hinaharap.

Mauunawaan ba natin na kung hindi dala ni Kristo ang sumpa ng koronang tinik ay agad na babangon ang kalikasan at sisira sa atin. Ang mismong mga alituntunin na nasa puso ng mga tao na ipinakita laban kay Kristo sa krus ay makikita ang kanilang mga sarili sa lindol, buhawi, apoy, at salot.

Sa tuwing papasok ka sa kalikasan at magpahinga sa dibdib nito, ang kapahingahang ito ay ibinibigay ng Espiritu ni Kristo. Kapag nakahiga ka sa damuhan sa tabi ng banayad na umaagos na tubig, ikaw ay inaanatay ng krus. Ang mga spike ng kalikasan na dapat tumusok sa atin ay dinadala ng ating minamahal na Tagapagligtas. Habang nadarama natin ang Kanyang kapayapaan sa nilikha, nadarama Niya ang ating mga tinik. Malayang ginagawa niya ito para sa pagmamahal sa atin. Sa bawat bulaklak na namumuko at sa bawat punungkahoy na sumisibol upang lilim sa lupa, ang krus ni Kristo ay nahayag para sa atin.

Sa kamatayan ni Kristo ay utang natin ang buhay na ito sa lupa. Ang tinapay na ating kinakain ay ang pagbili ng Kanyang nasira na katawan.

Ang tubig na ating iniinom ay binili ng Kanyang nabuhos na dugo. Walang sinuman, banal o makasalanan, ang kumakain ng kanyang pang-araw-araw na pagkain, ngunit siya ay pinapakain ng katawan at dugo ni Kristo. Ang krus ng Kalbaryo ay nakatatak sa bawat tinapay. Ito ay makikita sa bawat bukal ng tubig. Ang lahat ng ito ay itinuro ni Kristo sa pagtatalaga ng mga sagisag ng Kanyang dakilang sakripisyo. DA 660

Kapag nakadama ka ng kapayapaan habang naglalakad ka sa tabi ng karagatan o malapit sa talon; kapag lumakad ka sa isang kagubatan at pakiramdam mo ay sinasariwa ng banayad na simoy ng hangin, ang lahat ng ito ay dahil kay Kristo na nagdadala ng koronang tinik. Ang lahat ng ito ay binayaran ng krus. Ang kapangyarihan ng krus ang nagbibigay ng lakas sa apat na anghel para pigilan ang hangin ng alitan. Ang mga hanging ito ay pinukaw ng paghihimagsik ng tao laban sa batas ng Diyos.

"Tinubos tayo ni CRISTO sa sumpa ng kautusan, na ginawang sumpa para sa atin: sapagka't nasusulat, Sumpain ang bawa't isa na binitay sa kahoy: upang ang pagpapala ni Abraham ay dumating sa mga Gentil sa pamamagitan ni Jesucristo; tanggapin ang pangako ng Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya."

Ang sumpa ng batas, ang lahat ng sumpa na maaaring mangyari, ay dahil lamang sa kasalanan. Ito ay malakas na inilarawan sa Zecarias 5:1-4. Nakita ng propeta ang isang "lumipad na papel; ang haba nito... dalawampung siko, at ang luwang nito ay sampung siko." Pagkatapos ay sinabi ng Panginoon sa kanya: "Ito ang sumpa na lumalabas sa ibabaw ng buong lupa." Ibig sabihin, ang balumbon na ito ay kumakatawan sa lahat ng sumpa na nasa ibabaw ng buong lupa.

At ano ang dahilan ng sumpa na ito sa ibabaw ng buong lupa?—
Narito: "Sapagka't ang bawa't nagnanakaw ay ihihiwalay gaya ng sa dakong ito ayon dito; at ang bawa't nanunumpa ay ihihiwalay na gaya ng sa ang panig na iyon ayon dito." Ibig sabihin, ang balumbon na ito ay batas ng Diyos, at isang utos ang binanggit mula sa bawat talahanayan,

na nagpapakita na ang parehong mga talahanayan ng batas ay kasama sa balumbon. Bawat isa na nagnanakaw—lahat na lumabag sa batas sa mga bagay sa ikalawang tapyas —ay ihihwalay sa panig na ito ng batas ayon dito; at bawat isa na nanunumpa—bawat isa na lumabag sa mga bagay sa unang tapyas ng batas—ay ihihwalay sa panig na iyon ng batas ayon dito.

Kaya ang makalangit na mga tagapagtala ay hindi na kailangang magsulat ng isang pahayag ng bawat partikular na kasalanan ng bawat tao; ngunit para lamang ipahiwatig sa listahan na nauukol sa bawat tao, ang partikular na kautusan na nilalabag sa bawat paglabag. Na ang gayong balumbon ng batas ay sumasama sa bawat tao saan man siya magpunta at tumira pa nga sa kanyang bahay, ay malinaw sa susunod na mga salita: "Aking ilalabas ito, sabi ng Panginoon ng mga hukbo, at ito ay papasok sa bahay ng magnanakaw, at sa bahay niyaong nanunumpa ng kasinungalingan sa pamamagitan ng Aking pangalan: at ito'y mananatili sa gitna ng kaniyang bahay." At maliban kung may mahanap na lunas, **doon mananatili ang balumbon ng batas na iyon hanggang sa lamunin ng sumpa ang taong iyon, at ang kanyang bahay, "kasama ang mga kahoy niyaon at ang mga bato niyaon;" iyon ay, hanggang sa lamunin ng sumpa ang lupa sa dakilang araw na iyon kung kailan ang mismong mga elemento ay matutunaw sa matinding init. Sapagkat "ang lakas ng kasalanan" at ang sumpa "ay ang kautusan."** 1 Cor. 15:56.

Ngunit, salamat sa Diyos, "Tinubos tayo ni Kristo mula sa sumpa ng kautusan, na ginawang sumpa para sa atin." **Ang lahat ng bigat ng sumpa ay dumating sa Kanya, sapagkat "ipinatong sa Kanya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat."** Siya ay ginawa "upang maging kasalanan para sa atin, na hindi nakakaalam ng kasalanan." At sinuman ang tumanggap sa Kanya, ay tumatanggap ng kalayaan mula sa lahat ng kasalanan, at kalayaan mula sa sumpa dahil malaya sa lahat ng kasalanan.

Gayon buong-buo na dinala ni Kristo ang lahat ng sumpa, na, samantalang, nang ang tao ay nagkasala, ang sumpa ay dumating sa lupa, at nagbunga ng mga tinik at dawag (Gen. 3:17, 18), ang Panginoong Jesus, sa pagtubos sa lahat ng bagay mula sa sumpa, nagsuot ng koronang tinik, at sa gayon ay tinubos kapuwa ang tao at ang lupa mula sa sumpa. Pagpalain ang Kanyang pangalan. Tapos na ang trabaho. "Siya ay tinubos tayo mula sa sumpa." Salamat sa Panginoon. Siya ay ginawang sumpa para sa atin, dahil Siya ay nakabitin sa puno.

At dahil lahat ng ito ay isang bagay na nagawa, ang kalayaan mula sa sumpa sa pamamagitan ng krus ni Jesu-Cristo ay ang libreng regalo ng Diyos sa bawat kaluluwa sa lupa. At kapag ang isang tao ay tumanggap ng libreng kaloob na ito ng pagtubos mula sa lahat ng sumpa, ang rolyong iyon ay magpapatuloy pa rin sa kanya; gayunpaman, pasalamatang Panginoon, na hindi na nagdadala ng sumpa, ngunit nagpapatotoo sa "katuwiran ng Diyos na sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo sa lahat at sa lahat ng naniniwala; sapagkat walang pagkakaiba." Roma 3:21, 22. Sapagkat ang mismong layunin ng kanyang pagtubos sa atin mula sa sumpa ay "upang ang pagpapala ni Abraham ay dumating sa mga Gentil sa pamamagitan ni Jesu-Kristo." Ang pagpapalang iyon ni Abraham ay ang katuwiran ng Diyos, na, gaya ng nakita na natin sa mga pag-aaral na ito, ay maaaring magmula lamang sa Diyos bilang libreng regalo ng Diyos, na natanggap sa pamamagitan ng pananampalataya.

At bilang "kasindami ng mga gawa ng kautusan ay nasa ilalim ng sumpa;" at bilang "si Kristo ay tinubos tayo mula sa sumpa ng kautusan," kung gayon ay tinubos din Niya tayo mula sa mga gawa ng kautusan, na, bilang ating sariling mga gawa, ay kasalanan lamang; at sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ipinagkaloob sa atin ang mga gawa ng Diyos, na, bilang mga gawa ng pananampalataya, na kaloob ng Diyos, ay katuwiran lamang, gaya ng nasusulat: **"Ito ang gawain ng Diyos, na kayo'y nagsisisampalataya sa Kaniya na Kaniyang sinugo."** Juan 6:29. **Ito ay tunay na kapahingahan—makalangit na kapahingahan—ang**

kapahingahan ng Diyos. At "ang pumasok sa Kaniyang kapahingahan, ay huminto rin siya sa kaniyang sariling mga gawa, gaya ng ginawa ng Dios sa kaniyang mga gawa." Heb. 4:10. Kaya, "Tinubos tayo ni Kristo mula sa sumpa ng kautusan," at mula sa sumpa ng ating sariling mga gawa, upang ang pagpapala ni Abraham, na siyang katuwiran at mga gawa ng Diyos, "ay maabot sa mga Gentil sa pamamagitan ni Jesu-Kristo. " At ang lahat ng ito ay "upang matanggap natin ang pangako ng Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya." At "ngayon ay wala nang hatol sa mga na kay Cristo Jesus na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu. Sapagka't ang kautusan ng Espiritu ng buhay kay Cristo Jesus ay pinalaya ako sa kautusan ng kasalanan at kamatayan. " At "kung ano ang hindi magawa ng kautusan, sapagka't ito'y mahina sa pamamagitan ng laman, na sinugo ng Dios ang Kaniyang sariling Anak sa kawangis ng makasalanang laman, at dahil sa kasalanan, ay hinatulan ang kasalanan sa laman: upang ang katuwiran ng kautusan ay matupad sa atin, na hindi lumalakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu." Roma 8:1-4.

Salamat sa Diyos para sa hindi masabi na kaloob ng Kanyang sariling katuwiran bilang kahalili ng ating mga kasalanan, at ng Kanyang sariling mga gawa ng pananampalataya bilang kahalili ng ating mga gawa sa Kautusan, na dinala sa atin sa pagtubos na nasa kay Cristo Jesus, na " tinubos tayo mula sa sumpa ng kautusan, na ginawang sumpa para sa atin." A.T. Jones *Mga Pag-aaral ng mga Taga-Galacia*. Gal. 3:10-12 RH Disyembre 26, 1899

Bagyo sa Lawa

Ang mga implikasyon ng katotohanang ito ay umabot nang napakalayo. Kunin halimbawa ang kuwento ng bagyo sa lawa ng Galilea.

Mateo 14:22-24 At pagdaka'y pinapagmadali Niya ang Kaniyang mga alagad na magsilulan sa daong, at magsiuna sa Kaniya sa kabilang ibayo,

hanggang pinayayaon Niya ang mga karamihan. (23) At pagkatapos na mapayaon Niya ang mga karamihan, ay umahon Siyang bukod sa bundok upang manalangin: at nang gumabi na, ay Siya'y nag-iisa doon. (24) Datapuwa't ang daong ay nasa gitna na ng dagat, na hinahampas ng mga alon; sapagka't pasalungat sa hangin.

Nang pinakain ni Jesus ang 5,000, nakita ng mga disipulo ang kanilang pagkakataon na gawin Siyang hari. Pinangalat ni Jesus ang mga tao at inutusan ang Kanyang mga disipulo na sumakay sa bangka at pumunta sa kabilang ibayo. Hindi natuwa ang mga alagad tungkol dito.

Nasaksihan ng mga alagad noong araw na iyon ang mga kamanghamanghang gawa ni Kristo. Tila ang langit ay bumaba sa lupa. Ang alaala ng mahalaga at maluwalhating araw na iyon ay dapat na pumupuno sa kanila ng pananampalataya at pag-asa. Kung sila, mula sa kasaganaan ng kanilang mga puso, ay nag-uusap nang sama-sama tungkol sa mga bagay na ito, hindi sana sila napasok sa tukso. Ngunit ang kanilang pagkabigo ay sumipsip sa kanilang mga iniisip. Ang mga salita ni Kristo, "Tipunin ang mga pira-piraso, . . . upang walang mawala," ay hindi pinansin. Iyon ay mga oras ng malaking pagpapala sa mga disipulo, ngunit nakalimutan na nila ang lahat. Nasa gitna sila ng magulong tubig. **Ang kanilang mga iniisip ay mabagyo at hindi makatwiran, at ang Panginoon ay nagbigay sa kanila ng ibang bagay upang pahirapan ang kanilang mga kaluluwa at abalihin ang kanilang mga isipan.** Madalas itong ginagawa ng Diyos kapag ang mga tao ay gumagawa ng mga pasanin at problema para sa kanilang sarili. Ang mga alagad ay hindi na kailangang gumawa ng gulo. **Ang panganib ay mabilis na nalalapit.** Isang marahas na unos ang nagnanakaw sa kanila, at hindi sila handa para dito. Ito ay isang biglaang kaibahan, dahil ang araw ay perpekto; at nang hampasin sila ng unos, sila'y natakot. Nakalimutan nila ang kanilang kawalan ng pagmamahal, ang kanilang kawalan ng pananampalataya, ang kanilang pagkainip. DA 380

Nang si Jesus ay nakapwesto pa lamang sa bangka, huminto ang hangin, "at pagdaka'y ang barko ay nasa lupain na kanilang pinuntahan." Ang gabi ng kakila-kilabot ay napalitan ng liwanag ng buwang-liwayway. Ang mga disipulo, at ang iba pang nakasakay, ay yumukod sa paanan ni Jesus na may pusong nagpapasalamat, na nagsasabi, "Tunay ngang Ikaw ang Anak ng Diyos!" {DA 382.5}

Bakit dumating sa kanila ang marahas na unos sa lawa? Maraming tao ang naniniwala na arbitraryong ipinasiya ng Diyos na ipadala ito sa kanila. Inilalagay nito ang katangian ng Diyos sa isang huwad na liwanag. Pinahintulutan ng Diyos ang unos ng kanilang mga pag-iisip na magbigay ng indeks sa paglikha. Totoong pinahintulutan ito ng Diyos, ngunit hindi Niya ito naging sanhi. Ang mga disipulo ay nagdulot nito sa pamamagitan ng kanilang mabagyo, nagdududa na mga kaisipan. Nagkataon ba na sinasabi ng Espiritu ng Propesiya na ang kanilang mga iniisip ay mabagyo? Habang ang mga disipulo ay naliligaw sa bangka, nagbigay ito ng perpektong larawan kung paano ang kanilang mga isipan ay nanganganib sa isang depres na kalagayan dahil sila ay pinigilan na gawin si Jesus na hari. Sa sandaling si Jesus ay sumakay sa bangka, ang mga alon ay tumigil at sila ay nasa kanilang destinasyon. Kapag si Kristo ay pumasok sa ating mga puso, ang bagyo sa loob natin ay humihinto at tayo ay tahanan. Kapag ang Espiritu ni Kristo ay nananatili sa atin, ganoon din ang mangyayari. Gagawa tayo ng mas maraming manggagawa kaysa sa mga ito.

Juan 7:37-39 Nang huling araw nga, na dakilang araw ng kapistahan, si Jesus ay tumayo at sumigaw, na nagsasabi, Kung ang sinomang tao'y nauuhaw, ay pumarito siya sa Akin, at uminom. (38) Ang sumasampalataya sa Akin, gaya ng sinasabi ng kasulatan, ay **mula sa loob niya ay aagos ang mga ilog ng tubig na buhay.** (39) **Nguni't ito'y sinalita Niya tungkol sa Espiritu, na tatanggapin ng mga magsisisampalataya sa Kaniya ay tatanggap:** sapagka't hindi pa ipinagkakaloob ang Espiritu; sapagka't si Jesus ay hindi pa niluluwalhati.

Pagbasa ng Bibliya sa Bagong Balangkas

Kapag ang mga tao ng Diyos ay napuspos ng Kanyang Espiritu, ang lupa ay magiging payapa sa kanila. Kapag lumalakad sila sa Kanyang mga utos sila ay nagiging parang mga punong nakatanim sa tabi ng ilog ng tubig. Sa ganitong liwanag makikita natin ang sanhi at bunga ng mga relasyon na hindi natin nakita noon.

Mateo 24:7 Sapagka't magsisitindig ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakagutom at lilindol sa iba't ibang dako.

Ang katotohanan na ang mga bansa ay bumangon laban sa bansa sa galit ay nagdudulot ng taggutom, salot at lindol. Ang mga natural na pangyayari ay hindi basta-basta na mga pangyayari kundi direktang konektado sa mga gawain ng tao.

Ang mga hangin at lindol at unos ay hindi pabagu-bagong paglaganap ng hindi kinokontrol na mga puwersang mekanikal. Ang lahat ng kalikasan ay nasa ganap na kahulugan sa ilalim ng kontrol ng pisikal na batas. Ito ay pagpapahayag ng mas mataas na kalooban. "Hinihawakan Niya ang hangin sa Kanyang mga kamao;" "Siya ay nag-iipon ng tubig sa hawak ng Kanyang mga kamay;" "Ginagawa niya ang mga ulap na Kanyang mga karo;" "Ang Panginoon ay nakaupo sa ibabaw ng baha; oo, ang Panginoon ay nakaupong hari magpakailanman." Huwag hayaang maalis sa trono ang karunungan ng tao at suwayin ang dakilang Soberano ng sansinukob. "Siya na gumawa ng mundo, at lahat ng bagay na naririto," Siya ang tagataguyod. Ang lahat ng kalikasan ay gawa lamang sa mga batas na Kanyang ginawa, isang pagpapakita ng Kanyang soberanong kalooban. --Ms 10, 1906. 3MR 342.2

Ito ay isang kahanga-hanga at dakilang katotohanan na sa mga batas ng Diyos sa kalikasan, ang epekto ay sumusunod sa dahilan nang may hindi nagkakamali na katiyakan. Ang binhing inihasik ay magbubunga ng

isang ani ng uri nito. Kaya ito ay nasa kalikasan ng tao. Ang naghahasik sa laman ay sa laman ay mag-aani ng kabulukan. Ang naghahasik sa espiritu ay sa espiritu ay aani ng buhay na walang hanggan. Kung iisipin ng mga tao na gumagawa sila ng sarili nilang pag-aani, mag-iingat sila kung anong binhi ang kanilang itinatanim. --Ms 104, 1898. 3MR 342.3

Ang taggutom na dumating sa Ehipto noong panahon ni Jose ay hindi basta-basta, ito ay direktang nauugnay sa idolatriya, digmaan, at imoralidad at paglabag sa mga utos ng Diyos. Ang kuwento ng baha, Sodoma at Gomorra, ang mga salot ng Ehipto at marami pang iba ay direktang nauugnay sa paghahari ng tao sa lupa at sa lupa na sumusunod lamang sa naka-program na mga batas ng sanhi at epekto.

Sa bawat sandali ng bawat araw ay utang natin ang ating buhay sa pamamagitan ni Hesus na humihinga ng kapayapaan sa ating magulong lupa. Nawa'y lagi tayong magpasalamat para dito at sumunod sa Kanyang mga utos at batas. Nawa'y mapuspos tayo ng Espiritu upang masupil natin ang lupa at mabawi ang ating kapangyarihan kay Kristo.

Dominyo sa Lupa

Ang epekto ng tao sa kalikasan

Sa ilalim ng sumpa ng kasalanan ang lahat ng kalikasan ay sumaksi sa tao ng katangian at mga resulta ng paghihimagsik laban sa Diyos. Nang likhain ng Diyos ang tao ay ginawa Niya siyang mamuno sa lupa at sa lahat ng nabubuhay na nilalang. **Hangga't nananatiling tapat si Adan sa Langit, ang lahat ng kalikasan ay nasasakop sa kanya. Ngunit nang maghimagsik siya laban sa banal na kautusan, ang mga mababang nilalang ay naghimagsik laban sa kanyang pamamahala.** Sa gayon ang Panginoon, sa Kanyang dakilang awa, ay magpapakita sa mga tao ng kabanalan ng Kanyang kautusan, at aakayin sila, sa pamamagitan ng kanilang sariling karanasan, upang makita ang panganib na isantabi ito, kahit na sa pinakamaliit na antas. PP 59, 60

Sa mga mababang nilalang na si Adan ay tumayo bilang hari, at hangga't nananatili siyang tapat sa Diyos, kinikilala ng lahat ng kalikasan ang kanyang pamamahala; ngunit nang siya ay lumabag, ang kapangyarihang ito ay nawala. Ang espiritu ng paghihimagsik, kung saan siya mismo ang nagbigay ng pasukan, ay lumawak sa buong paglikha ng hayop. Kaya't hindi lamang ang buhay ng tao, kundi ang kalikasan ng mga hayop, ang mga puno sa kagubatan, ang damo sa parang, ang mismong hangin na kanyang nalalanghap, lahat ay nagsabi ng malungkot na aral ng kaalaman sa kasamaan. Ed 26.4